

Blind Guardian

Recenze – Bootleg Rarities VI (fanklubový VCD bootleg)

V řadě vydávaných pirátských CD bootlegů jsme ve fanklubové sérii dospěli k raritám pod číslem šest. Člověk by si již dávno mohl říci, že všelijaké rarity ze singlů, demáčů či rozhovory jsou a byly vydány tak, že by s tím ten chlap už mohl přestat. Ale, jedeme dále, a to hlavně díky pomoci některých z vás. Bootleg Rarities VI má na svědomí (sic mnou vyprovokován a trpělivě snášen) Aleš /klubové č.42/, kterýžto mnou považovaný spolu s Agarwaenem za duo softwarově/uživatelských mágů number one (z okruhu mě známých), zajistil potřebný digitalizační přenos obrazu z různých materiálů ve formátu avi na CD či videozáznamu z klasické VHS tak, aby si kdokoli z Vás mohl pustit hromádku videoklipů Blind Guardian pokud vlastní PC (a běžně dostupný software). Než se pustíme do samotného popisu klipů, dejme tedy nejprve slovo autorovi (Aleš Urban) k menšímu technickému popisu VCD.

VideoCD je formát videozáznamu, který je coby do principu s částí podobný formátu DVD. To znamená, že jde o komprimovaný záznam do formátu MPEG, kterému je na DVD k dispozici několik gigabajtů, kdežto u VideoCD se musíme spokojit pouze s 650 MB což je cca 60 minut záznamu (tomu rovněž odpovídá i kvalita). VideoCD je formát, který jde přehrávat na PC (Amiga CD32, 3DO, Apple Mac, PC IBM s příslušným softwarem) s minimální konfigurací: Pentium 75 MHz, CD-ROM 4 rychlostní, 32 bit PCI VGA, zvuková karta (alespoň tak to uvádějí oficiální zdroje). Pokud v sestavě PC máte Sound Blaster live (od Creative) je vše bez problémů. Software k této kartě obsahuje přehrávač PlayCenter, který si zinicilizujete na přehrávání VideoCD a potom stačí jen vložit CD do mechaniky, a to se samo spustí. Pokud nemáte zmíněnou zvukovku, nebo jiný software, na VideoCD jej naleznete v adresáři Players, kde je několik programů, které si můžete nainstalovat, aby šlo VideoCD spouštět. Doporučuji program PowerPlayer, který je podobný Play-Centru od Creative a zvládá lehce formát VideoCD. Pak lze VideoCD samozřejmě přehrát i klasickým přehrávačem pod Windows (Windows Media Player, apod.), který rovněž zvládá formát MPEG (tento program je též v již výše zmíněném adresáři Players). Jednotlivé tracky na VideoCD jsou uloženy v adresáři MPEGAV a mají koncovku *.dat. Nelekněte se, jedná se o klasické soubory typu MPEG, akorát na formátu VideoCD mají příponu *.dat. Takže stačí poprvé jeden tento soubor odbouchnout, pak se Windows zeptají čím se má otevřít a Vy z nabídky vyberete nainstalovaný program, který přehrává MPEG. První způsob přehrávání (VideoCD přehrávač) je pohodlnější vzhledem k tomu, že jednotlivé tracky se přehrávají postupně za sebou a zobrazují se na přehrávači obdobně, jako když přehráváte hudební CD (rovněž můžete volit přehrávání jednotlivých tracků). Při použití druhého způsobu přehrávání se nevyhnete otrockému odklikávání. Před přehráním doporučuji vypnout různé spořiče a úsporné režimy (při přehrávání videa jsou tak na dvě věci...). Formát VideoCD jde kromě PC přehrát taky na stolních přehrávačích VideoCD a DVD (rovněž DVD v PC). Problém by mohl nastat akorát u typu media, protože ne všechny stolní přehrávače přechroupou pálená CD-R.

Pokud jste vše nepochopili, nelamte si s tím teď hlavu. Jednoduše řečeno, všechno co potřebujete ke spuštění klipů najdete na samotném VideoCD a budete-li potřebovat poradit,

stačí se ozvat na fanklub (mailem, poštou či telefonicky) a obratem obdržíte radu. Mimochodem Aleš si zaslouží chválu nejenom za digitalizaci, ale též za celkové provedení obalu VideoCD. Kromě titulního obalu (který máte možnost spatřit na titulní stránce tohoto čísla) je VCD totiž ještě doplněno o kresbu na samotném disku a dále o obal zadní a takzvaný inlay (pro neznalce jde o obal, který se nachází pod samotným CD, když jej vyndáváte z celoprůhledné krabičky, aniž tu byste přitom otočili).

Úvítání /Initiation/ obstarává Alešem vlastnoručně stvořený track, který směle můžeme nazvat titulkovacím informačním šotem z něhož se dozvíte, že *A Circle Of The Czech Bards uvádí kapelu Blind Guardian na raritním bootlegu pod názvem VideoCD No1*. Vše probíhá nenásilně postupným nabíháním a stahováním titulků, které se na černém pozadí skví v zlatěžluté barvě známé z loga kapely. Mister Sandman a spousta dalších oficiálních klipů je dnes snad již natolik známá, že u nich nebudeme trávit (v recenzi) mnoho času...kapela přestrojena za synkopy či klauny pěkně vystraší puberťáka, který ne a ne usnout /proto potřebuje Sandmana, aby ho trošku uspal/. Bright Eyes se pak zabývá podobnou tematikou dospívání. Detailní záběry na oko v úvodu navozují textové odkazy na jasné oči dospívajícího dítěte, které začíná poznávat svět a orientovat se v něm. Na jedné straně dobro, na druhé zlo a teď vol chlapče. Kapela k tomuto tématu zvolila obrazové prostřihy z děje textu /chlapec sedící před televizními obrazovkami, Hansi zpívající v těsné kobce.../ spolu se záběry na kapelu hrající mezi skalisky. Třetí kousek ze zkušebny kapely uvede několika slovy za Hansiho pomoci Markus Kavka, jinak moderátor hudebního pořadu Metalla z německé televizní stanice VIVA. Máte tak možnost vidět kapelu živě a zároveň akusticky při A Past And Future Secret během níž za povšimnutí stojí určitě Thomenova práce s napodobením středověkého zvuku na bicí, když místo klasických paliček používá obalené palice. Balada pak přejde ve vypalovák Born in A Mourning Hall, klip známý svými záběry z koncertu někde během turné Imaginations z roku 1996 z doby, kdy Hansi ještě na krku třímал basu. Z kapely na obrazovce dští radost a pohoda. A i když jde o celkem běžně sestříhaný a finančně levný klip, zajímavý efekt zvlnění obrazovky podporuje vaši představivost ve chvíli, kdy například Hansi zpívá o manipulaci televizním hadem. Skok do starých časů /6.6.1992, Rock Hard Open Air festival, východoněmecké město Jena/ obstarává naživo předvedená Welcome to Dying, jejíž záběry se objevily na následné VHS z této akce, kterou vydal časopis Rock Hard. A protože to bude za chvíli už skoro deset let, máte tak možnost spatřit ještě mladičké tvářičky tehdy něco přes-dvacetiletých chlapíků z Krefeldu. Ihned po klipu následuje z toho samého času a místa rozhovor s Hansim a Andrém, který vedl redaktor časopisu a mnohaletý průvodce kapely Buffo. Z rozhovoru jsem svou ne moc dobrou znalostí jazyka německého pochytil, že je kapela jednak představena, dotázána na počasí během show /které bylo spolu s publikem podle Hansiho dobré, ale kapela špatná...Buffo souhlasil/ a pak na pár věcí ohledně konce bývalé gramofirmy No Remorse Records, kterou vedl Charlie Rinne. Osmý kousek VideoCD nás přenese do zatím posledního turné /Nightfall in Middle-Earth tour 1998/, a to do španělské Valencie, kde se v Roxy klubu 1. listopadu kapela předvedla natolik, že se dvě ukázky /které zde máte možnost vidět/ objevily dokonce v místní televizní stanici během pořadu Overdrive. Into the Storm a Lost in the Twilight Hall jsou tedy živou ukázkou v níž naplněný klub dokáže řvát při refrénu natolik, že Hansi odkládá mikrofon /opravdu zážitek/. Mezi skladbami dokonce zaslechnete od Hansiho pár slov v domovské řeči, a protože kameraman sem tam najede na detailní záběr, je na co se dívat. A protože léto roku 1998 bylo časem nejenom turné BG, ale také časem velkých festivalů, následuje živě Valhalla z Wacken Open Air, kterou na šatně jako intro ke klipu uvádějí Peavey /z Rage/ a Kai Hansen /Gamma Ray/. Na klipu je pak zajímavý snad jen efekt širokoúhlého plátna, protože tahle skladba /aspoň podle mne/ je dnes už natolik ohraná, že doufám v další turné bez ní.

Následuje interview s Hansim z toho samého času i místa, který s ním vede Peavey, kdesi na šatně či v zákulisí nacpaném aparaturou /a o smích není nouze/. Dvanáctý až čtrnáctý klip The Bard's Song /In the Forest/, A Past And Future Secret, Barbara Ann/Long Tall Sally jsou jak v živém, tak zároveň v akustickém provedení, neboť kapela se tu představuje na dost chváleném miniturné po Řecku z roku 1995, přesněji řečeno 9. prosince v Tesalonice, dnes známého to města jménem Soluň. Patnáctý a závěrečný kousek na VideoCD pak obstarává celkem zajímavá, nikoli však hudební, zato však herecky hraná inscenace. Z několika fotografií v Bard'áku již jistě víte, že kapela před vydáním alba Nightfall in Middle-Earth absolvovala někde ve Francii na starém hradě fotosešlost z níž jsou dnes známé fotografie kapely ve středověkých oděvech. A /snad/ na tomto hradě také proběhlo natáčení miniinscenace pod titulem Drei Schüsse im Leberknödel (Tři výstřely ve smažených játrech s knedlíkem), což si při pohledu na několik dějství, v nichž hrdý král /hraje ho Markus Kavka/ odmítá přijmout od svých podaných /hraných kapelou a bedňákem/ dar v podobě videokazety, nedovedu vysvětlit jinak, než pěkněj úlet. Zvláště pak, když se odmítnutí daru zvrtné v pěknou šermířskou bitku nebo žranici podaných, kteří snad rok neviděli talíř s teplými fazolemi...

Redaktor: Milan Škoda (Český fanklub Blind Guardian)